

ORZECZENIE

Warszawa, 18 czerwca 2024 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w składzie:

Przewodniczący : doradca podatkowy Maciej Sadowski
(sprawozdawca)

Członkowie: doradca podatkowy Marcin Ciemniowski
doradca podatkowy Krzysztof Wojtowicz

Protokolant Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: doradca podatkowy Sławomir Dymek

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2024 r.

sprawy doradcy podatkowego ..., nr wpisu ...,

obwinionej o to, że nie wywiązała się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych poprzez uzyskanie 0 punktów na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2019/2020 trwającym od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust.1 pkt 1), 2) w zw. z art. 36 pkt 1), 2) Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym oraz art.11d ust.1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych na skutek odwołania wniesionego od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie Oddział Zamiejscowy w Katowicach z dnia 8 listopada 2023r. sygn. akt SD 377/22,

po ustaleniu, że obwinionej zarzucono popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 oraz art. 36 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 11 d ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, to jest brak stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych w okresie rozliczeniowym 2019-2020,

- I. na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 4 kpk zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że:
 1. uchyla orzeczoną wobec obwinionej karę dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu;
 2. na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym wymierza obwinionej karę dyscyplinarną nagany;
- II. w pozostałej części zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy;
- III. kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Członek

Członek

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny w Warszawie, Oddział Zamiejscowy w Katowicach orzeczeniem z 8 listopada 2023 r. uznał obwinioną winną zarzucanego czynu tj. że nie wywiązała się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych poprzez uzyskanie 0 punktów na 32 wymagane w okresie rozliczeniowym 2019/2020 trwającym od 1 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2020 r. tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust.1 pkt 1),2) w zw. z art.36 pkt 1),2) Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym oraz art.11d ust.1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych i na mocy arr.64 ust.2 pkt 4) ustawy o doradztwie podatkowym wymierzył obwinionej karę dyscyplinarną w postaci pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

12 stycznia 2024 r. od w/w orzeczenia obwiniona złożyła odwołanie (pismo datowane na 9 stycznia 2024 r.), w którym zarzuciła rażąco niewspółmierność kary dyscyplinarnej w postaci pozbawienia prawa wykonywania zawodu orzeczonej na podstawie art.64 ust.1 pkt 1), 2) w zw. z art.36 pkt 1), 2) ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym oraz art.11d ust 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych, podczas gdy stopień zawinienia obwinionej, stopień społecznej szkodliwości zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego, jej motywacja i sposób zachowania się w trakcie popełnienia deliktu dyscyplinarnego, a także cele wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do obwinionej, a także potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa uzasadniały wymierzenie obwinionej kary dyscyplinarnej w wyższym wymiarze oraz wniosła o zmianę powyższego orzeczenia na karę określoną w art.64 ust 2 pkt 1), 2) tj. karę upomnienia lub nagany.

W uzasadnieniu odwołania obwiniona powołała następujące fakty i argumenty:

1. Obwiniona wykonywała aktywnie zawód doradcy podatkowego do 2014 roku, tj. do chwili zbycia udziałów w spółce doradztwa podatkowego i przejścia na emeryturę.
2. Obwiniona zaprzestała działalności jako doradca podatkowy, a jedynie była zatrudniona jako księgowa i nie wykonywała jakichkolwiek czynności w rozumieniu ustawy o doradztwie podatkowym.
3. W związku z powyższym obwiniona nie uczestniczyła w szkoleniach zgodnie, w jej mniemaniu z ustawą o doradcach podatkowych oraz kodeksie etyki zawodowej doradców podatkowych- wobec czego nie podnosiła swoich kwalifikacji zawodowych
4. Nigdy wcześniej nie była karana za niewykonanie lub nienależycie wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem, a jedynie jednokrotnie poniosła odpowiedzialność dyscyplinarną związaną z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych.
5. Ze względu na wiek i niepełnosprawność (wada wzroku) nie mogła uczestniczyć w szkoleniach zdalnych podczas pandemii COVID-19.
6. W okresie od 2014 roku do 2021 roku, kiedy obwiniona zawiesiła działalność jako doradca podatkowy, zmienił się adres do korespondencji obwinionej i dlatego pisma z samorządu do niej nie dochodziły.

7. Ponieważ ustawa z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w art.64 ust 2 wymienia szereg kar od najmniej do najbardziej dotkliwej i ponieważ wg obwinionej przewinienie dyscyplinarne, którego obwiniona się dopuściła nie jest „najcięższym” lub „rażącym”, to kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jawi się jako nazbyt surowa.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w zakresie zmiany wymierzonej obwinionej kary.

Zgodnie z art.79 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Odpowiednie stosowanie przepisów prawa jest czynnością polegającą na stosowaniu odpowiednich przepisów bez żadnych modyfikacji, stosowaniu przepisów z pewnymi modyfikacjami oraz niestosowaniu przepisów, które ze względu na ich bezprzedmiotowość lub sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miały być stosowane odpowiednio, nie mogą być w ogóle stosowane.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu- również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art.447 §1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art.435,art.439 §, art.440 i art.455 kpk. Sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie natomiast z dyspozycją art.437 §1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

Sąd uznał, iż zakres zaskarżenia dotyczył art.438 pkt.4) kpk w związku z art.79 ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym, tj. rażącej niewspółmierności kary, a w związku z powyższym ma zastosowanie art.447 § 2 kpk.

Sąd Dyscyplinarny w Warszawie Oddział Zamiejscowy w Katowicach poprawnie dokonał oceny zachowania obwinionej i prawidłowo ustalił stan faktyczny związany ze sprawą , a dokonana przez ten Sąd ocena dowodów nosi znamiona oceny swobodnej, zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Jednakże zdaniem Wyższego Sądy Dyscyplinarnego zachowanie obwinionej, mimo, że naganne, było spójne i miało podstawy w jej błędnym przekonaniu, że ponieważ nie wykonuje czynności doradztwa podatkowego i przeszła na emeryturę, to zawiesiła działalność jako doradca podatkowy i nie musi podnosić kwalifikacji zawodowych na zasadach opisanych w ustawie z 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym oraz Zasadach Etyki Doradców Podatkowych. Ten pierwotny błąd w rozumowaniu lub brak wiedzy obwinionej spowodował brak uzyskania punktów w latach 2019/2020, a także wcześniej w latach

2017/2018 (za co została ukarana karą nagany). Obwiniona nie mogła zmienić swojego postępowania po ukaraniu karą nagany (orzeczenie prawomocne 05.02.2022), ponieważ orzeczenie to nastąpiło już po okresie od 2019 do 2020 roku. Obwiniona już w 2021 (od 17 marca 2021 r.) roku zawiesiła formalnie wykonywanie zawodu doradcy, co wiąże się z brakiem obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz zdobywania punktów. Wobec powyższego kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jest w przypadku obwinionej zbyt surowa, a nagana jest karą surową i sprawiedliwą, szczególnie dla osoby, która ze względu na wiek posiada tytuł „doradcy podatkowego seniora” i jest to dla niej zaszczytem. Dodatkowym argumentem na rzecz tezy, iż w zachowaniu obwinionej nie było chęci lekceważenia zasad funkcjonowania Krajowej Izby Doradców Podatkowych jest to, że przez cały ten okres obwiniona płaciła składki na rzecz KIDP.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się również przesłanek zastosowania z urzędu art.439 kpk lub art. 440 kpk.

Nie sposób jednak nie poczynić kilku uwag na temat zachowania obwinionej: Obwiniona powinna już w 2014 roku zawiesić wykonywanie zawodu doradcy podatkowego w sposób formalny. Zauważyć także należy, iż przekonanie obwinionej, iż nie wykonywała czynności doradztwa podatkowego jest błędne, prowadzenie ksiąg rachunkowych jest wprost wymienione w art.2 ust 1 pkt 2) ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym jako czynność doradztwa podatkowego. Obwiniona miała obowiązek także poinformować Krajową Radę Doradców Podatkowych o zmianie adresu na podstawie art.7 ust 2 powołanej ustawy w ciągu 30 dni od dnia zaistnienia tej zmiany.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych.

Przewodniczący

Członek

Członek

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionego sądu apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym).